

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๔ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

ทำอะไรให้มีค่าสัจย์ค่าจริง

วัดป่าภูสัณโฆ ทองค่าน้ำหนัก ๑ กิโล ๒๐ บาท ๘๘ สตางค์ ดอลลาร์ ๓๐๐ ดอลลาร์
เงินไทย ๓๐,๐๐๐ บาท อนุโมทนาทุกคนนะ (สาธุ) นี่ละภูสัณโฆ ผาแดง เหล่านี้หนูมา
ตลอด จากนั้นก็กระจายออกวงกรรมฐานทั่วกันไปหมด เมื่อวานนี้ทองคำได้ ๑๔ บาท ๒๘
สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๒๓๐ ดอลลาร์ ทองคำที่ได้หลังจากมอบแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ นั้น ได้เพิ่มเข้า
มาอีก ๓๗ กิโล ๑๔ บาท ๓๘ สตางค์ นี่ละอันนี้จะตั้งต้นขึ้นไปอีกนะ ตั้งต้นใหม่อีก พอถึง
๕๐๐ ก็เข้าเลย กำหนดไว้ ๕๐๐ ตายตัว แต่ก่อนลดกว่านั้นเราก็เอาเข้า อย่างไรก็ตามเราก็เข้า
เรื่อยของเรา ทีนี้มาพิจารณาเพื่อความจำได้ง่ายด้วย เป็นวรรคเป็นตอนใหญ่ ๆ สักหน่อย
เลยต้องเอา ๕๐๐ กิโลมอบหนึ่งครั้ง ๆ พอสองครั้งก็เป็นหนึ่งตัน ๆ เวลาอีก ๕,๕๐๐ กว่า
กิโลแล้ว ๕๐๐ ที่หลังอีกก็เป็นตัน เอาอย่างนั้นแหละ

วันที่ ๑๐ เดือนนี้ก็ไปจันทอีกแล้ว พอฉันเสร็จแล้วออกเดินทางถึงหมู่บ้านคำพอดี
พอมืดก็เอาละได้เทศน์ มาเต็มอยู่นั้น วันที่ ๑๐ พอไปถึงตอนคำก็เทศน์ นี่สภาพนู วันหลัง
ก็สภาพแมว ทีนี้หนูกับแมวกัดกันไปเรื่อย สภาพนู สภาพแมว เทศน์ตลอด พี่น้องชาวไทยขอ
ให้ทราบอย่างถึงใจทั่วกันว่า เราเริ่มเร่งเครื่องตั้งแต่บัดนี้ต่อไปทองคำเรา แต่ก่อนก็เร่งมา
โดยลำดับ มันหลายภาระยุ่งยากมันยังไม่รวมตัว ทีนี้เข้ามารวมแล้ว ทองคำกับดอลลาร์ลง
จุดนั้น ๆ แล้วก็เร่งละ เป็นที่แน่นอนแล้วลง ๑๐ ตัน ได้ออกประกาศเรียบร้อยแล้ว
พยายามเอาให้ได้ตามนั้น จุดหัวใจของพี่น้องชาวไทยอยู่ตรงนั้น จุดจะเด่นของพี่น้องชาว
ไทยก็อยู่จุดนั้น เมื่อได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันแล้วเด่นดวงเลย สง่างามครอบประเทศไทย
ไม่มีใครมาต่อติได้เลย

เราได้พิจารณาเรียบร้อยแล้ว จุดนี้เป็นจุดที่เหมาะสมที่สุดในการช่วยชาติคราวนี้ ไม่มี
มีอะไรจะเหมาะยิ่งกว่าจุดนี้ เราเอาจุดนี้ออกประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ทองคำเราให้
ได้ ๑๐ ตันกับที่มีอยู่ในคลังหลวงก็จะพอหายใจโล่งละทีนี้ละ ไม่เต็มปอดก็โล่ง อย่าง
ดอลลาร์นี้เราก่อนข้างแน่ใจไว้แล้ว ๑๐ ล้านยังงี้ก็ได้ เพราะเวลานี้ ๗ ล้านกว่าแล้ว ทองคำ
ยังอีกไกลอยู่ เพราะฉะนั้นดอลลาร์จึงจะตามกันทัน แล้วแข่งหน้ากันไป เราคิดว่าดอลลาร์
จะแข่งทองคำไปอีก

ไปแต่ละครั้งเห็นตื้นเขินน้อยมากนะ ทนเอา ทนเพราะชาติบ้านเมืองของเรา เราทนจริง ๆ นะ พยายามสุดขีด ตั้งไว้จุดไหนจิตก็ต้องอยู่จุดนั้น ๆ สำหรับเราเองที่เคยปฏิบัติตัวเองมาแล้ว ถ้าลงได้ตั้งในใจจุดไหนแล้วต้องจุดนั้นว่าจั้นเลยเขี้ยว ต้องว่าต้องที่เดียวเลยเป็นอื่นไปไม่ได้ หมุนตัวใส่นั้นเลย เช่น อย่างทำความเพียรนี้ วันไหนรู้สึกว่าการภาวนานี้แพ้กิเลสในจุดที่พืดเหวี่ยงกันแล้ว วันนั้นจะนอนไม่หลับนะ มันจะเอาอีกกว่าจั้นเออะ พอคราวหลังเอานะ ชัดนี้ฟุ้งเลย นั่นอย่างนั้นละ คือเราได้ลงตั้งในจุดไหนแล้วรู้สึกว่ามันจะเป็นยังไง นิสัยมันเป็นอย่างนั้นนะ ถ้าลงได้ตั้งจุดไหนแล้วต้องเอาให้ได้ ไม่ได้ขาดเลย มันเป็นอย่างนั้นแหละ สำหรับตัวเองที่บังคับกันพืดกันกับกิเลสเป็นอย่างนั้นตลอดมานะ

นี่ก็ได้เล่าให้พี่น้องทั้งหลายฟังอยู่ แต่ไม่ได้เล่าเรื่องวันไหนภาวนา คือมันจะมีแพ้มัชนะกันเป็นวรรคเป็นตอนไป ไม่ใช่แพ้มัชนะทะลุไปเลยนะ เอาเป็นวรรคเป็นตอน ๆ ไป จุดไหนไปแพ้ว วันนั้นนอนรู้สึก อยากจะว่านอนไม่หลับนะ คือจิตมันเป็นอารมณ์ แพ้วจะแก้ใหม่ ความหมายคือจะแก้ใหม่ ส่วนมากที่ว่าเป็นเวลาที่เหมาะที่สุดนั้นคือตอนกลางคืน ตอนกลางวิากลางวันเสียงอะไรเรื่องอะไรจะรบกวน ไม่ค่อยได้สนุกพืดกันเต็มเหนี่ยว พอกลางคืนแล้วนี่ละเรียกว่าที่เอากันใหม่ ส่วนมากหมายถึงกลางคืน เป็นเวลาที่สงบสงัดเป็นเวลาขึ้นเวทีได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ เอ้า พืดกันตรงนั้นละ เอาเลยนะ ชนะนะ ถ้าไม่ชนะมันเป็นยังไง ไม่ทราบ จิตใจอันนี้มันแปลก

เรื่องความสัตย์ความจริงเราพูดได้ตรง ๆ ตั้งแต่บวชมานี้ถือเป็นเยี่ยมเลย แต่เป็นฆราวาสอยู่มันเป็นนิสัยมา ยังไม่ถือเป็นกฎเป็นเกณฑ์ไม่เด่นชัดเหมือนมาบวช ตอนบวชนี้ถือตรงไหนตรงนั้นเลย ตอนเป็นฆราวาสเราไม่รู้ว่าเรามีคำสัตย์ไม่มีคำสัตย์นะ เราไม่ได้สนใจ แต่เวลาพิจารณาย้อนหลังของเจ้าของเป็นอย่างนั้น คือถ้าลงว่าทำ ทำเลย ถ้าว่าไป ไป ถ้าว่าอะไรต้องเป็นอย่างนั้นมาตลอด หากไม่รู้ว่าเจ้าของมีความสัตย์ความจริงอะไร เวลาไปอ่านธรรมะ ที่นี้เข้าไปมันไปกลมกลืนกันกับนิสัยเดิม จากนั้นมันก็ขึ้นละ คราวนี้เมื่อเป็นธรรมแล้วมันก็รู้จักความสัตย์ความจริง ที่นี้ก็รู้ชัดว่ามีความสัตย์ความจริงแค่ไหน รู้ในตัวเอง เป็นอย่างนั้นละ

ก็คิดดูซิอย่างที่ว่านั่งภาวนาตลอดรุ่ง ตายก็ตายเอาเฉย ๆ แหละ ที่จะให้ลูกไม่ได้ ลูกไม่ได้เลย นั่นฟังซิ คือคำสัตย์คำจริงนี้มันเลยตายแล้ว เรียกว่าคำสัตย์นี้ต้องเหนือตาย เอ้า ตาย ๆ ไปเลย คำสัตย์ขาดไม่ได้ ความหมายว่าอย่างนั้นนะ เพราะฉะนั้นมันจะเป็นขนาดไหน เอาเลย อะไรจะตายก่อนตายหลัง จะดูให้มันถึงที่สุด ใ้เรื่องลูกนี้ไม่มี มันเป็นอย่างนั้นละ แต่นี้มันก็สมเหตุสมผลนะ มันเด็ดดวงใจผลที่ได้มามันก็รับกันปั๊บ ๆ อย่างนั้น

ละ เพราะฉะนั้นเราถึงได้พูดว่า ทำอะไรอย่าอ่อนแอนะ เรามีความเข้มแข็งขนาดไหนในเหตุ ผลก็ต้องรับกัน ๆ ๆ เป็นอย่างนั้นมาตลอดนะ

นี่เราก็มาร่วมกับชาติไทยทั้งชาติ ไม่ใช่ตั้งของเราคนเดียว ถ้าตั้งของเราคนเดียว ลง ได้ตั้งแล้วขอขาดไปจริง ๆ ไม่มีถอยละ นี่เราร่วมกับแกงหม้อใหญ่ แต่เรามาคำนวณแล้ว แกงหม้อใหญ่ของเราคนทั้งประเทศ ๖๒-๖๓ ล้านคน เราก็มาร่วมตั้งลงแล้ว ได้ พิจารณาคำนวณดูแง่หนักเบาถึงศักดิ์ศรีตงามแห่งชาติไทยเรา เรารวมมาหมดนะ สำคัญที่ เรารักศักดิ์ศรีตงามแห่งชาติไทยของเรา อันนี้อันสำคัญมาก เพราะโลกทั้งโลกเขาทราบ หมดแล้วว่าเมืองไทยเราจะล่มจะจมเป็นยังไงบ้าง ที่จะฟื้นฟูขึ้นมาเขาก็ทราบทั่วโลกว่า เมืองไทยเรากำลังฟื้นฟูชาติตัวเอง ช่วยชาติตัวเองนี้ ใครก็ทราบทั่วโลก นี่ละสำคัญจุดนี้ แหละนะ จุดที่เราช่วยชาติเราทั้งประเทศนี้ โลกภายนอกเขารู้หมด

ทีนี้เครื่องหมายแห่งการช่วยชาติมีอะไร เป็นจุดเด่นสมชื่อสมนามว่าเมืองไทยช่วย ชาติคืออะไร นั่นขิมาลงจุดนี้แหละ อันนี้เราก็มาร่วมอีก กำลังวังชา ทุกสิ่งทุกอย่างรวม หมดชาติไทยของเราทั้งชาติ ศักดิ์ศรีตงามกับอะไรพอเหมาะพอดีกันตรงไหน ๆ พิจารณา อีก มาลงจุดน้ำหนัก ๑๐ ตันในทองคำ เอาละจุดนี้ละ พิจารณาทบทวนเรียบร้อยแล้วเป็นที่ ลง ถ้าเป็นเจ้าของก็ฝังเลย ขอขาดไปเลยอย่างนั้นเถอะ นี่ก็ลงแล้วลงกับพี่น้องทั้งหลาย ว่า เวลานี้ยังเหลืออยู่ ๔ ตันกว่าเท่านั้นแหละ ยังไงต้องได้

จึงได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบว่า ศักดิ์ศรีของชาติไทยเราเสียก็จะมาเสีย จุดนี้แหละ ต้องเอาให้ได้จุดนี้เป็นจุดสำคัญที่จะเอาแพ้อาชนะกันอย่างแท้จริง ให้โลก ภายนอกเขาได้เห็นชัดเจนว่าทองคำได้น้ำหนัก ๑๐ ตันแล้วผางเลย กระจ่างหมดเลย หมดปัญหา อันนี้ใครจะมาต่อว่าต่อขานอะไร เอ้า มา เราก็บอกแล้วเราจะปิดพี่น้อง ชาวไทยเราออกข้างหลังหมด เราจะออกหน้าคนเดียวเพราะเราเป็นผู้ประกาศเองนี้ ต้องรักษาคำสัตย์คำจริงของเจ้าของยอมรับหมด เมื่อได้แล้ว เอ้า มาว่ากันเลย ชัดกัน เลยละทีนี้ ให้ถอยไม่ถอย แน่ เป็นอย่างนั้นนะ

ทองคำเรารู้สึกว่าบกร่องมากอยู่ในคลังหลวง เพราะฉะนั้นเราถึงได้พยายามอันนี้ ให้หนุอันนี้เข้าไปให้หายใจโล่ง พอถึงจุดนี้แล้วหายใจโล่ง เท่าที่มีอยู่ โอ๊ย.หายใจนี้ ฟิบ ๆ แพบ ๆ ไปอย่างนั้นแหละ ที่มีอยู่ในคลังหลวงของเรา เพราะฉะนั้นจึงออกมาตั้งแต่ขณะ แรกเลย ออกมาในวันนั้นก็ประกาศบ้างเลย เพราะไปเห็นด้วยตาตัวเองแล้ว จึงต้องเร่งตั้ง แต่บัดนั้นมาไม่เคยอ่อนนะในจิตใจ กับสิ่งที่เราไปเห็นกับที่จะหาไปเพิ่มให้พอเหมาะกัน เพราะฉะนั้นมันจึงเหนียวแน่นตลอดเวลา ๆ เพื่อจุดนั้น

ทำอะไรก็ตามขอให้มีความสำคัญความจริงคนเรา อย่าหละ ๆ แหละ ๆ ทำไปสักแต่ว่าทำ ๆ อย่างนี้ไม่ดีนะ เช่น อย่างเราเกิดมาเป็นมนุษย์นี้ ถ้าเราไม่มีศาสนานั้นก็เป็นธรรมดาของคนไม่มีคำสอน ไม่มีแบบไม่มีฉบับเป็นที่วัดดวง เป็นที่ยึดที่เกาะนะ มันก็เร็ว ๆ ร้อน ๆ ไปธรรมดาของมัน แต่นี่มีหลักยึดอันสำคัญ คือพุทธศาสนานี้เป็นศาสนาชั้นเอกแล้วแหละ เราขอเปิดดอกพูดเลยว่า กิเลสกับธรรมนี้ ธรรมคืออะไร กิเลสมีมาตั้งแต่ตั้งเดิมก็กัปกัปกัลป์มาตลอด ทีนี้ธรรมอะไรที่เป็นเครื่องรับกัน ธรรมมีมาตั้งกัปกัปกัลป์ ใครเป็นผู้เชิดธรรม นั้น นี้เอาตรงนี้นะ ผู้เชิดธรรมขึ้นมาให้ประกาศเป็นคุณมหาศาลแก่โลก และรื้อชนสัตว์โลกให้พ้นจากกองทุกข์เป็นลำดับลำดับตั้งกัปกัปกัลป์มา เช่นเดียวกับกิเลสที่มันลากสัตว์ลงนั้น เป็นผู้ใด มันก็วิ่งถึงพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์เลย นี่แหละคือผู้ที่ค้ำชูเชิดขุดค้นได้ธรรมขึ้นมา ลากเข็นบรรดาสัตว์ทั้งหลาย แล้วตีกิเลสให้มันหน้าหงายไปเป็นพัก ๆ ที่พระพุทธเจ้ามาตรัสรู้แต่ละพระองค์นี้ก็กิเลสหน้าหงายไป ๆ สยบ ๆ ลงนะ

นี่ละด้านทานตรงนี้ คือพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ นอกนั้นพิจารณาแล้วไม่เห็นไม่มี เรื่องพระพุทธเจ้านี้เด่นเลยเที่ยวทุก ๆ พระองค์เป็นศาสดาเอกสอนโลก รื้อชนสัตว์โลกพ้นจากทุกข์มาเป็นลำดับลำดับเหมือนกันหมด ศาสนานี้จึงเป็นศาสนาคู่พิศคู่เหวียงกันกับกิเลส คือพุทธศาสนาเป็นศาสนาที่เป็นคู่พิศคู่เหวียงกับกิเลสตลอดมาตั้งกัปกัปกัลป์มีศาสนานี้เท่านั้นออกได้ พาออกได้ พาสัตว์โลกออกได้ พาสัตว์โลกชนะกิเลสเป็นพัก ๆ ชนสัตว์โลกพ้นจากทุกข์ไปได้คือพุทธศาสนาของพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์

เพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์อุบัติมาจึงมาตามแถวเลย ตามแถวที่ถูกต้องแม่นยำมาโดยลำดับ กิเลสมันผิดพลาด มันเป็นข้าศึกศัตรูมาตลอดเวลา ธรรมะเป็นเครื่องปราบปรามข้าศึกศัตรู เป็นที่แม่นยำมาคือธรรมะของพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ นอกนั้นแก้ไม่ได้แก้กิเลส มีอันนี้เท่านั้น ได้พิจารณาเต็มหัวใจแล้ว วันนี้เปิดออกอีกทีหนึ่ง ให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ให้เป็นที่แน่ใจกับธรรมของพระพุทธเจ้านี้เป็นธรรมคู่โลกคู่สงสารคู่พิศคู่เหวียงกับกิเลสตลอดมา ไม่มีอะไรจะเป็นคู่พิศคู่เหวียงกับกิเลสได้ พิจารณาแล้วไม่มีมีธรรมของพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์นี้เท่านั้นเลยเชียว

นี่ละที่ว่าแม่นยำมาก เราเกาะติดแล้ว เกิดมาพบพุทธศาสนาถูกจุดสำคัญ ถูกที่เกาะอันแม่นยำแล้ว เป็นที่ตายใจได้แล้ว เอา บิน อย่าให้มันเร็ว ๆ ร้อน ๆ ให้มีกฎมีเกณฑ์บ้าง การปฏิบัติเจ้าของ ถึงเวลาจะทำคุณงามความดีก็ให้ทำ อย่าหละ ๆ แหละ ๆ โลเลโลกเลกไม่ดีนะไม่ถูก ให้มีหลักมีเกณฑ์ เวลาทำกิจบ้านการเรือนสำหรับการทำมาหาเลี้ยงชีพของเรา เป็นเรื่องธาตุเรื่องขันธในชีวิตนี้หนึ่ง และเพื่อนำสมบัติที่ได้มานั้นแยกออกไปทาง

การกุศลนั้นหนึ่ง และเพื่อการกุศลของเราโดยเฉพาะ เช่น จิตตภาวนานี้หนึ่ง นี่เป็นจุดสำคัญะ อันนี้อ่าป่อยอ่าวาง ๆ เป็นทางเดินของเราเรื่อย ๆ ละนี่ เรียกว่าตามเสด็จ พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ได้ถูกต้องไม่ผิด

ให้มีหลักมีกฎเกณฑ์บังคับตัวเองบ้างนะ อ่าป่อยเลยตามเลย เพราะนิสัยนี้เป็นเรื่องของกิเลสโดยตรง มันดึง มันจุด มันลากเราอยู่ตลอดเวลา ธรรมจุดขึ้นมา เวลาที่เราทำอะไรให้มีคำสั่งค์จริงบังคับตนเองต่อความดีทั้งหลาย ไม่บังคับไม่ได้เพราะกิเลสลากเอาไปกินหมด ถ้าว่าขัดข้องตรงไหนคือกิเลสนั้นนะ มาแสดงความขัดข้อง ทุกสิ่งทุกอย่างแหละ ๆ แหละ ๆ มีแต่กิเลสทำให้แหละแหละ ธรรมไม่มีแหละแหละ ธรรมตรงไปตรงมาอยู่ตลอด ขอให้เอื้อมมาหาธรรม ถ้าตรงไปตรงมามีความสัตย์ความจริง เรียกว่าถูกธรรม ก้าวได้ ๆ ถ้าแหละ ๆ แหละ ๆ นั่นคือทางของกิเลสแล้วลง ลงแน่ ๆ

วันนี้ได้ ๓๘ กิโลกว่า รวมกันมาแล้วมัน ๓๘ นี้แน่แล้วแหละ นี้ ๑ กิโลแล้วนี้ ๓๗ เราได้มา มันเศษไปเท่าไร ๆ มันก็บวกกันเข้ากับเศษเหล่านี้ มันอาจจะถึง ๓๘ ก็ได้ ค่อย ๆ ได้ไปเรื่อย ๆ อย่างนี้ หนุนขึ้นเรื่อย ๆ ต่อไปนี้จะเร่งขึ้นเรื่อยละทองคำเรา ก็มีปัญหาอยู่ที่ว่าเงินที่อยู่ในธนาคารนั้น เวลานี้ฟังว่าทองคำกำลังขึ้นอยู่ ก็เลยได้รอ เวลานี้เงินสดเราเฉพาะกฐิน ๗๕ ล้าน อย่างอื่นก็คิดว่าไม่ต่ำกว่า ๕๐ ล้าน เราคิดว่าจะเอาเงินจำนวนนี้ไปซื้อทองคำแล้วบรรดาลูกศิษย์ก็บอกว่าเวลานี้ทองคำกำลังขึ้นราคา เราก็เลยรอฟังไปเสียก่อนนะ ๆ เพราะมันไม่ได้ขึ้นอยู่ตลอดนะ มันมีขึ้นมีลง จังหวะไหนที่พอเหมาะเราก็ติดตามเลย เพราะเงินของเรามีอยู่ในธนาคารเรียบร้อยแล้ว จะเอาออกมาเมื่อไรก็ได้ เราจึงรอจังหวะนั้น

ทางทานออกเราก็หาเรื่อย อันนี้หากจำเป็นเมื่อไรหรือเหมาะสมเมื่อไรที่เราจะซื้อ เราก็ออกซื้อได้ทันที แล้วก็เข้าคลังหลวงของเรา สำหรับเงินโอนนั้นเวลานี้เจ็บไปแล้วแหละ เราก็ไม่พูดถึงเพราะมันเจ็บไปจากเรา เราก็ลืมไปด้วยเรื่องเงินโอน ในบัญชีใครจะโอนมามากน้อยเพียงไรเหมือนแต่ก่อนก็โอนมาอยู่เรื่อย ๆ ก็โอนมาได้ ๆ ก็ว่าอย่างนั้นเรื่อย ๆ แต่ก่อน เดียวนี้เจ็บไปเป็นปี ๆ เลยเดี๋ยวนั้นนะ เราก็ลืมไปเลย เดียวนี้เงินโอนก็ไม่ค่อยมีไม่มีเราก็ไม่ว่าเพราะเราเองก็ยังลืมวะ จะว่าอะไร เราเป็นผู้จะเอาอย่างลืมได้ ผู้จะให้ทำไมจะไม่ลืม มันลืมไปมันหมุนแต่อย่างอื่น หมุนเรื่อย ๆ เงินโอนนี้ลืมจริง ๆ นะ หายเจ็บไปเลย พอมาระลึกได้นี้ก็พูดขึ้นสักทีหนึ่ง ต่อไปก็หายเจ็บอีกแหละ เพราะมันหมุนแต่อย่างอื่นไปเสีย เรื่องมันเป็นอย่างนั้น วันนี้ก็พูดขนาดนี้ก็เอาละ

อ่านและฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่
www.Luangta.or.th or www.Luangta.com